χρονογ. p. 178. adde marmor Arundellianum epocha XXIX. 35. ἐπλά-
ξε requirit metrum. 36. ἔλαβε λαβινίαν legendum. 37. τιβερῖνος scri-
be. 37. ἢ. ἀνεῖλε. 38. ῥωμύλον scribunt Graeci.

οὐ τοῖον διομήδεος ἔφλεγε πῦρ ἀπὸ ὄπλων,
ἀφλεγέως δ' ἀμάρυσσεν ἀπαστράπτων[q] σελάεσσιν.
οἷά τε σείριος ἀστὴρ σκύλακος[r] ὠαρίωνος, aut ὠρίωνος. ἀστὴρ ὀπωρινὸς Homero ἰλ. έ. 5. producit enim medium Homer.
τοῖον τεύχεσι λαμπόμενος μέσον ἔνθορε χάρμης.
φηγέα δ' αὐτε πρῶτον ἐνήρατο, υἷα δάρητος, ἰλ. έ. 19.
ὅς ῥα τέχνης πυριεργέος ἤδεε δαίδαλα ἔργα,
V. τὸν ἱερῆας ὁ μὲν ῥ' ἡφαίστοιο κικλήσκει. ἰλ. έ. 10.
οὗτος μὲν τὸν ἐνήρατο. αὐτὰρ οἱ ἄλλοι ἀχαιοὶ,
ἀτρείδης ὀδίον[s] πέφνεν, ἰδομενεὺς δ' ἄρα φαῖστον, ἰλ. έ. 39. & 43.
παῖς δὲ σκαμάνδριον ἕλεν ἀκειρεκόμης[t] μενέλαος, ἰλ. έ. 50. forte ἀκειροκόμης
μηριόνης φέρεκλον, πήδαιον[u] δ' αὐτε φυλείδης, ἰλ. έ. 60. & 73.
X εὐρύπυλος δ' ὑψήνορα[x], τὸν δολοπίονος ἔκτα, ἰλ. έ. 87.
τὸν ἱερῆα σκαμάνδρου κάλεον ἰχθυόεντα,
ἀργυρέης δίνησιν ἐϋ εὐρύλου[y] ποταμοῖο. …
πάνδαρος αὖ διομήδεος ὦμον χραῦσεν[z] ἐν ἰῷ. ἰλ. έ. 99.

q ἢ. ἀπαστράπτων. r an σκύλλακος, ut MS. interdum pro σκύλακος scribunt. disquiram in orthographia Graeca. s ἢ. ὀδίον. t notius ἀκερσεκόμης. u πηδαῖον Homeri edd. praeferunt. x ὑψήνορα in Homero. y bene fluentis. z ἴσ. θραῦσεν. sed nihil mutandum. vide ἰλ. έ. 139.

[illegible]. ΑΜΑΡΥCCEN. ἀμάρυσσεν κυρίως τὸ φέγγος ὕ-
δατος ἐν τοῖς κήποις καὶ πρασιαῖς διὰ τῶν ταφροειδῶν
ὀρυγμάτων, ἃ καὶ ἀμάραι καλοῦνται. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ,
ἔλαμψεν.

Glossae, ἀμάρα, cloaca, et rursus, Amara, cloaca, cubiculus (malim cuniculus) ἐπόνομος. sed τὸ ἀμαρύσσειν propriam significationem nesciunt Gramatici. Hesiodus etiam, πῦρ ἀμάρυσσε dixit. vide Hesychium.

[illegible]. ΟΙΑ ΤΕ CΕΙΡΙΟC. πολλοὶ, καὶ πολλαὶ, κύνες ὑπῆρ-
χον τῷ ὠρίωνι, τῷ βοιωτῷ, τῷ ὑριέως καὶ εὐρυάλης υἱῷ,
ὧν μία ἦν καὶ ἡ μέρα[39], ἥτις καταστερίσθη σὺν αὐτῷ
ἀναιρεθέντι ὑπὸ σκορπίου. παρὰ δὲ τὸ γένειον τῆς
μέρας[39] κεῖται ὁ σείριος ἀστήρ.

Tzetza ad Lycophron. v. 334. ubi legendum μαῖρα, ut in codice Aristobuli Apostolii manu scripto inveni. adde Ovidium, Metam. & Potterum ad Lycophronem. μαῖρα ἡ κύων memoratur etiam Apollodoro lib. III, p. 197. sed alia agenda.

58. ΠΑΡ ΔΕ CΚΑΜΑΝΔΡΙΟΝ. τὸ σ, καὶ κ, καὶ π, καὶ μ, καὶ ἕτερα μυρία[40], κοινὰς ποιοῦσι τὰς συλλαβάς.

Intellige, si sequantur duae consonantes. Possit etiam hoc scholium potius videri ad v. 61. pertinere.

59. ΦΥΛΕΙΔΗC, ὁ μέγης. ὁ γὰρ μέγης παῖς ἦν
φυλέως καὶ εὐτυνήτης. φέρεται δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ
μέγητος τόδε,
μνῆμα μέγητι θοῷ, μεγαθύμου φυλέως[41] υἱῷ,
δουλίχιοι τεῦξαν, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Apollod. lib. III, p. 175. Hom. ἰλ. β. 627. Matrem autores non facile nominarunt. ἐπίπλεον.

Est in peplo Aristotelico epig. XVI.

61. ΤΟΝ ΙΕΡΗΑ, ὅντινα δολοπίονα. τὸ δὲ, ΙΕΡΗΑ CΚΑ-
ΜΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΕΟΝ ΙΧΘΥΟΕΝΤΑ, τὸ κῆμα ἑρμη-
νευτικόν. ὑπάρχει δὲ τῆς σαφηνείας.

s v. 25. δμης.

39 Lege utrobique, μαῖρα, & μαίρας. 40 malim μυριάκις κοινὰς —
41 Sic & Canteru edidit. Malim ionicum, φυλῆος.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346492408/39